

f. Teksty liturgiczne zatwierdzone dla archidiecezji częstochowskiej

12 czerwca w archidiecezji częstochowskiej:

BŁOGOSŁAWIONYCH MĘCZENNIKÓW
LUDWIKA ROCHA GIETYNGIERA I MAKSYMILIANA BINKIEWICZA,
PREZBITERÓW I TOWARZYSZY

Wspomnienie dowolne

Ksiądz Ludwik Roch Gietyngier urodził się w Żarkach 16 sierpnia 1904 r. 25 czerwca 1927 r. został wyświęcony na kapłana w Częstochowie, na Jasnej Górze, przez biskupa Teodora Kubinę. Był duchownym, wykładowcą, wikariuszem w parafii Strzemieszyce, prefektem w szkołach powszechnych i średnich w Będzinie i Częstochowie, kapłanem w domu zakonnym Sióstr Zmartwychwstańek w Częstochowie, asystentem kościelnym Koła Związku Inteligencji Katolickiej w Częstochowie, dyrektorem Gimnazjum Biskupiego w Wieluniu i proboszczem w parafii świętej Tekli w Raczynie. Był wzorowym kapłanem, pełnym ducha Bożego. 6 października 1941 r. został aresztowany przez policję niemiecką i przewieziony do Wielunia, następnie do obozu w Konstancynie k. Łodzi, a po kilku tygodniach do obozu koncentracyjnego w Dachau. 30 listopada 1941 r. poniósł śmierć z ręki obozowego strażnika.

Ksiądz Maksymilian Binkiewicz urodził się 21 lutego 1908 r. w Żarnowcu, w powiecie olkuskim. 21 czerwca 1931 r. otrzymał święcenia kapłańskie w Częstochowie, na Jasnej Górze, z rąk biskupa Teodora Kubiny. Pracował przede wszystkim wśród młodzieży i nauczycieli w Krakowie, Sosnowcu i Wieluniu oraz jako proboszcz w parafii świętego Rocha w Konopnicy. Był człowiekiem modlitwy i wielkiej gorliwości apostołskiej. W październiku 1941 r. aresztowała go niemiecka policja. Został umieszczony w obozie w Konstancynie k. Łodzi, a następnie przewieziony do obozu koncentracyjnego w Dachau. W obozie, mimo okrutnego traktowania, dawał wszystkim przykład cierpliwości. Wobec współwięźniów chorych i starszych odznaczał się wielką życzliwością i miłością. Pobity przez strażnika niemieckiego, zmarł 24 czerwca 1942 r.

Msza wspólna o wielu męczennikach, s. 13" - 17"

KOLEKTA

Wszchemogący Boże, z radością obchodzimy dzień męczeństwa błogosławionych Ludwika Rocha, Maksymiliana i współtowarzyszy; * przyjmij nasze prośby * i spraw, abyśmy naśladowali ich stałość w wierze. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Congregatio de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum. Probatum seu confirmatum, die 12 decembris 2009. Prot. n. 853/09/L.

4 września w archidiecezji częstochowskiej

BŁOGOSŁAWIONYCH
DZIEWIC I MĘCZENNIC MARII KANUTY (JÓZEFY CHROBOT)
I TOWARZYSZEK

Wspomnienie dowolne

Błogosławiona Maria Kanuta (Józefa Chrobot) urodziła się 22 maja 1896 r. w Raczynie. W czasie II wojny światowej przebywała w Nowogrodku, gdzie razem z dzieśięcioma towarzyszkami poniosła śmierć męczeńską z rąk hitlerowców. Zakonnice ofiarowały swe życie za aresztowanych mieszkańców Nowogrodka. Bóg przyjął ofiarę jedenastu sióstr nazaretanek: M. Kanuty Chrobot, M. Stelli Mardosewicz, M. Imeldy Żak, M. Rajmundy Kukołowicz, M. Danieli Józwik, M. Sergii Rapiej, M. Gwidony Cierpki, M. Felicjy Borowik, M. Heliodory Matuszewskiej, M. Kanizji Mackiewicz i M. Boromei Narmontowicz. Aresztowane 31 lipca 1943 r. zostały rozstrzelane 1 sierpnia 1943 r., a wszyscy uwięzieni mieszkańcy Nowogrodka ocalili.

Msza wspólna o wielu męczennikach, s. 13" i 17"

KOLEKTA

Boże, Ty swoją łaską doprowadziłeś błogosławione dziewice Marię Kanutę i jej Towarzyszki do chwały męczeństwa, + przez zasługi Męczenniczek udziel nam przebaczenia grzechów * i zachowaj nas od wszelkich przeciwności. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Congregatio de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum. Probatum seu confirmatum, die 12 decembris 2009. Prot. n. 853/09/L.